

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndob/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 6121460595
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6121460595.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: CEDRALUX s. r. o., so sídlom Čižmárska 540/9, Nové Zámky, IČO: 53 765 303, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Danica Bírošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín, IČO: 36 837 857, proti žalovanému: HYKEMONT, spol. s r.o., so sídlom Považská 18, Nové Zámky, IČO: 31 423 736, zastúpenému: WITT & KLEIM ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA S.R.O., so sídlom Dolná 6, Banská Bystrica, IČO: 47 257 164, o zaplatenie 25.000 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 5Cb/108/2021, o nesúhlase Okresného súdu Nové Zámky s postúpením sporu Okresným súdom v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m súdom na prejednanie a rozhodnutie sporu vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 5Cb/108/2021 je Okresný súd Nové Zámky.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica listom z 29. októbra 2021 postúpil spor Okresnému súdu Nové Zámky, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle ust. § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon o upomínacom konaní“ alebo „zák. č. 307/2016 Z. z.“).

2. Okresný súd Nové Zámky s postúpením nesúhlasil a spor predložil podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „CSP“) Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti. Nesúhlas s postúpením sporu odôvodnil s poukazom na ust. § 11 ods. 1, 2, § 12 ods. 1, § 14 ods. 1, 3 zákona o upomínacom konaní, § 13, § 40 a § 43 ods. 2 CSP s tým, že odpor podaný žalovaným mal byť odmietnutý, nakoľko hoci ho žalovaný podal elektronicky prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu na predpísanom elektronickom formulári podľa zákona o upomínacom konaní, tento však nebol riadne vyplnený v časti jeho vecného odôvodnenia. Samotný odpor nebol obsiahnutý v konkrétnom tlačive predpísanom

zákonom, ale nachádzal sa len v prílohách tohto tlačíva. Okresný súd Nové Zámky bol toho názoru, že obsah odôvodnenia odporu mal byť obsiahnutý už v samotnom formulári, a nie len ako jeho príloha. Na odmietnutie odporu je však kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica. Z uvedených dôvodov bol názoru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie veci Okresnému súdu Nové Zámky na pokračovanie v konaní.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Banská Bystrica a Okresnému súdu Nové Zámky, vzhľadom na predloženie nesúhlasu s postúpením Okresným súdom Banská Bystrica, v zmysle ustanovenia § 43 ods. 2 CSP tento prejednal a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Nové Zámky s postúpením nie je dôvodný a príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie sporu je Okresný súd Nové Zámky.

4. Podľa ust. § 2 zákona o upomínacom konaní, na konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len "súd").

5. Podľa ust. § 14 ods. 1 a ods. 3 veta prvá zákona o upomínacom konaní, odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí.

6. Podľa ust. § 12 CSP, na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ust. § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

8. Podľa ust. § 15 ods. 1 CSP, všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

9. Podľa § 36 ods. 1 veta prvá CSP, konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný.

10. Podľa § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

11. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

12. Z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní v zmysle zák. č. 307/2016 Z. z. vyplýva, že ide o majetkový spor, o zaplatenie (postúpenej) peňažnej pohľadávky s príslušenstvom, v ktorom Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 17. septembra 2021 platobný rozkaz č. k. 29Up/1352/2021-50, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 25 000 eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 25 000 eur od 13. novembra 2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40 eur, alebo v tej istej lehote podať odpor. V platobnom rozkaze súd žalovaného (o.i.) poučil o jeho možnosti podať odpor a v takom prípade o lehote na podanie odporu, o povinnosti podať ho s vecným odôvodnením ako aj o vyžadovanej forme podania odporu a o následkoch nedodržania zákonom vyžadovaných náležitostí odporu (jeho odmietnutím).

13. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor elektronicky a v rámci príloh k vyplnenému formuláru doložil odpor v písomnej listinnej forme.

14. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní, ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu.

15. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že odpor proti platobnému rozkazu možno podať v zásade dvomi spôsobmi, a to písomnou formou, teda podaný v listinnej podobe a podpísaný alebo elektronickými prostriedkami, pričom odpor podaný elektronickými prostriedkami musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu. Zákon akceptuje obe formy podania odporu a je na žalovanom, ktorú formu si zvolí.

16. Z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní vyplýva, že nevyhnutnou náležitosťou riadne podaného odporu, je odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený.

Okresný súd Banská Bystrica žalovaného v doručenom platobnom rozkaze poučil aj o tom, že odmietne odpor, ktorý bude podaný bez vecného odôvodnenia, oneskorene, neoprávnenou osobou a tiež, že odpor podaný v elektronickej podobe odmietne aj vtedy, ak bude podaný elektronickými prostriedkami inak ako podľa ust. § 11 ods. 2 zák. č. 307/2016 Z. z. (bez autorizácie, bez použitia na to určeného elektronického formulára).

17. Z predloženého spisu (na č.l. 60 až 111) je nepochybné, že žalovaný podal odpor elektronicky v na to určenom formulári (dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR), avšak priamo v ňom bez vyjadrenia (vyplnenia) vecného odôvodnenia, ktoré v časti formulára výslovne určeného pre odôvodnenie odporu nahradil odkazom

na prílohy, s textom: „V zmysle pripojenej prílohy - Odpor proti platobnému rozkazu“.

V rámci viacerých listinných príloh žalovaný doložil odpor vyhotovený v písomnej listinnej podobe, datovaný dňom 8. októbra 2021, ktorý v mene žalovaného vyhotovil jeho splnomocnený právny zástupca (advokátska kancelária) a za menom konajúcej osoby (advokáta) je uvedený text: „(podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom)“.

18. Žalovaným zvolený spôsob elektronicky podaného odporu teda zodpovedá ust. § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní, keďže bol uskutočnený na predpísanom formulári. Náležitosti podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zákona je rovnako potrebné považovať za splnené, keďže hoci vecné odôvodnenie odporu žalovaný priamo nezahrnul (neuviedol textovo) do predpísaného formulára, bol dostatočný jeho formulárový odkaz na súčasne pripojenú listinnú podobu odporu obsahujúceho aj vecné odôvodnenie.

19. Zo samotnej úpravy v ust. § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní vyplýva možnosť podať odpor niektorým z týchto spôsobov: a/ elektronickými prostriedkami prostredníctvom na to určeného formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu, b/ v listinnej podobe s využitím tlačiva (súdom doručovaného žalovanému spolu s vydaným platobným rozkazom), c/ v listinnej podobe bez využitia tlačiva. Ak sa podáva odpor elektronickými prostriedkami, je možné ho podať výlučne prostredníctvom

na to určeného formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu

[§ 23 zák. č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov] a odoslaný z portálu e-žaloby alebo prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy Slovensko.sk. Odpor v elektronickej podobe nie je možné podať e-mailom (§ 11 ods. 2 zák. č. 307/2016 Z. z. a contrario). Ustanovenie § 125 ods. 2 CSP sa pre podanie odporu v elektronickej podobe proti platobnému rozkazu vydanom v upomínacom konaní neuplatní. Ak sa podáva odpor v listinnej podobe, je potrebné ho súdu doručiť osobne alebo poštou.

20. Keďže ustanovenie § 11 ods. 2 v spojení s § 12 ods. 1 písm. c/ zákona o upomínacom konaní viaže podanie odporu žalovaným v ním zvolenej elektronickej forme na predpísaný formulár, potom pre akceptovanie odporu by jeho obsah mal byť zahrnutý do tohto predpísaného formulára (elektronickej podoby). Avšak ak aj v posudzovanom prípade súčasťou tohto formulára priamo textovo vyjadrené vecné odôvodnenie odporu nebolo, postačoval odkaz v príslušnej rubrike formulára na jeho prílohu obsahujúcu celý text odporu vrátane jeho vecného odôvodnenia. Takto podaný odpor, z ktorého sú zrejmé jeho náležitosti, vrátane stanovených v § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní, je potrebné považovať za odpor podaný s vecným odôvodnením.

21. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v danom prípade zvolil takú formu a spôsob elektronického podania odporu, ktorú úprava v ust. § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní nevyklučuje. Podľa najvyššieho súdu je dôvodné v danom prípade vychádzať z takého výkladu uvedenej právnej normy, ktorý žalovaným zvolenú formu a spôsob podania odporu akceptuje. Relevantné bolo, že rubrika elektronicke podaného formulára určená pre odôvodnenie odporu vyplnená žalovaným bola, hoci len odkazom na pripojenú prílohu formulára, v ktorej sa nachádzal celý text odporu vrátane jeho vecného odôvodnenia. Za týchto okolností nebolo možné dospieť k záveru o absencii náležitosti odporu v zmysle § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní.

22. Je potrebné prihliadať na to, že hoci zmyslom úpravy upomínacieho konania je primárne elektronizácia konania s cieľom zefektívnenia, zrýchlenia, zjednodušenia a hospodárnosti rozhodovania platobným rozkazom v takomto osobitnom type skráteného civilného konania, nemožno opomíňať jeho samotnú podstatu, ktorou je ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov (strán), ktorá musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 1 CSP vo väzbe na § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní). Pre prílišný formalizmus pri interpretácii § 11 ods. 1 a 2 zákona o upomínacom konaní v takom prípade, aký predstavuje tu posudzovaný, niet miesta, keďže podaný odpor v podobe tak ako sa nachádza na č.l. 60 až 111 spisu (vrátane príloh) nepochybne umožňuje jeho vecné prejednanie súdom príslušným podľa CSP.

23. Najvyšší súd judikoval, že ak odpor proti platobnému rozkazu vydanému v konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní doručený súdu elektronicke prostriedkami nebol podaný prostredníctvom na to určeného elektronickeho formulára podľa § 11 ods. 2 zákona, nie sú splnené podmienky na postup podľa § 14 ods. 3 zákona (na postúpenie veci súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku). Na rozhodnutie o takto podanom odpore podľa § 12 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (R 4/2020 - uznesenie najvyššieho súdu z 20. novembra 2019, sp. zn. 3Ndob/11/2019). Uvedený judikát sa však vo výsledku nevzťahuje na tu riešený prípad, ktorý z hľadiska úpravy v ust. § 11 ods. 2 cit. zákona predstavuje elektronicke podaný odpor prostredníctvom formulára, odkazujúceho v časti vecného odôvodnenia na rovnako elektronicke podanú (k formuláru pripojenú) listinnú prílohu obsahujúcu celý odpor. Ide teda o odlišnú procesnú situáciu, než ktorú riešil najvyšší súd v iných sporoch o (kauzálnu) príslušnosť, napr. sp. zn. 2Ndob/4/2021, sp. zn. 2Ndob/8/2021, resp. v rozhodnutiach, na ktoré poukázal v námietke nepríslušnosti Okresného súdu Nové Zámky žalobca, obsiahnutej v jeho podaní z 25. októbra 2021, sp. zn. 2Ndob/12/2020, 4Ndob/13/2020.

24. Najvyšší súd pri posudzovaní splnenia podmienok podania odporu žalovaným v zmysle ust. § 11 ods. 1 a 2 zákona o upomínacom konaní preferuje materiálne poňatie ochrany legitímnych práv sporových strán a ústavne konformný výklad tu aplikovaných noriem procesného práva. V tomto smere k interpretácii citovaných zákonných ustanovení v danom spore najvyšší súd podporne a primerane poukazuje na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“), podľa ktorého je „povinnosťou všeobecného súdu neuplatňovať pozitivistický prístup nad podstatu práva na

súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale hľadať (v medziach zákona) individuálnu spravodlivosť“ (nález I. ÚS 192/2015 zo 7. októbra 2015). Ústavný súd ďalej uviedol, že „(o)rgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu“ (nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 155/2017 z 31. augusta 2017). Tiež podľa nález ústavného súdu č. k. IV. ÚS 422/218-46 z 13. decembra 2018: „Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom. ...všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov (I. ÚS 306/2010). Interpretácia zákona však nemôže popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu (m. m. II. ÚS 142/2015). Materiálny prístup ústavného súdu k ochrane ústavnosti vychádza z jeho stabilizovanej judikatúry, v ktorej uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, založené na interpretácii a aplikácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a tiež toho, že pri riešení konkrétnych prípadov nemožno opomínať požiadavku, aby prijaté rozhodnutie (riešenie) bolo akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 95/08). Pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov sú všetky orgány verejnej moci povinné uplatňovať ich ústavne konformný výklad. Ide o požiadavku, ktorú možno minimálne nepriamo vyvodiť aj z čl. 152 ods. 4 ústavy. Ustanovenie čl. 152 ods. 4 ústavy má v súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu v štruktúre ústavných noriem charakter generálneho princípu výkladu a uplatňovania práva (porovnaj napr. PL. ÚS 15/98, PL. ÚS 21/08 alebo II. ÚS 148/06)“.

25. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danom prípade odpor žalovaného proti platobnému rozkazu bolo potrebné považovať za podaný s vecným odôvodnením v súlade s ust. § 11 ods. 1 a 2 zákona o upomínacom konaní.

26. Z týchto dôvodov nesúhlas Okresného súdu Nové Zámky s postúpením sporu v zmysle § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní Okresným súdom Banská Bystrica nebol dôvodný a na prejednanie a rozhodnutie sporu je príslušný Okresný súd Nové Zámky.

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.